

Inlämn vid s-tråde
GRANSKNINGSKOMMISSIONEN

Ink 1998 -10- 3 0

981013

P.L.

Brev till Inga-Britt Ahlenius

Hej! Detta är ett personligt brev, och behöver ~~sålunda inte diarieföras~~. Det är inte heller anonymt, namn och adress finns sist, även om jag inte precis hoppas att du tar kontakt. Du känner inte mej, men kan lätt ta reda på vem jag är.

I dagspressen 980228 gjorde du ett uttalande om polisiakttagelser vid tiden för palmemordet som för mej tydde på både rättskänsla och civilkurage. Eftersom du nog inte kommer någon vart på egen hand bestämde jag mej då för att skicka litet information vid ett senare tillfälle, därav detta brev.

Polisiakttagelserna är av två slag, dels män med walkie-talkies, dels övriga.

De förstnämnda har en ganska egendomlig historia. De har nämligen inte med palmemordet att göra. Männen jobbade för säks ryssrotel med att försöka ta en mycket hög militär på bar gärning i sin kontakt med öst. Det handlar om en betydligt högre uppsatt person än Wennerström på sin tid, fortfarande i livet, men numera pensionär. Hans skicklighet med döda brevlådor var betydande. Sålunda användes varje död brevlåda bara en gång. De var alltid belägna i gräsmattor. M, som jag inte tänker namnge, rastade flitigt sina två stora hundar varje dag. Vad skulle vara mer naturligt än att han ibland plockade upp eller lade ner något på en definierad plats? Vi tror att han använde ölkapsyler av ett visst märke.

Männerna var helt enkelt ute efter honom, för n:te gången i ordningen. Samtalen i radio spelades på sedvanligt sätt in av säks radiooperatör, som för enkelhets skull hade hand om all mobil trafik över hela landet (vid den tiden). Denne radiooperatör hördes av juristkommissionen, och påtalade förstas den pågående radiotrafiken i centrala staden under mordkvällen. Det blev viss uppståndelse, och bandet rekvirerades fram. Det kunde då inte påträffas. Då blev det ännu mer uppståndelse, och sedan producerades äntligen ett band, som inte utvisade någon sådan radiotrafik. Operatören ansågs ha blandat ihop dagarna. Du kan ju själv tala med honom.

Männerna hade alltså inget med mordet att göra. Men vem skulle tro dem? Det var en riktig höjdare på Bergsgatan, då hela toppgarnityret gjorde sina personliga förberedelser inför Operation Morgonrodnad, samtidigt som den ovetande ryssroteln arbetade ute på fältet i tillslagsområdet.

Operation Morgonrodnad var alltså AktionsGrupp Arla Grynings egen beteckning på tillslaget. Och de flesta övriga polisiakttagelser härrör härifrån.

AGAG är känt sedan tidigare. Om AGAG kan du läsa i ett till detta brev fogat PM. För att förstå tillslaget måste man dels känna till AGAG:s verksamhet, dels känna till på vems uppdrag de agerade. Det första har många, nåja några, rett ut. Polisintendenten Östling har skapat sig en klar bild av tillslaget, med namn på underlydande och allt. Men han rapporterar inte, eftersom han tror att sossarna ligger bakom.

En annan man, Stig Jonasson, vid den tiden förbindelseman mellan RPS/Säk och UD har också rett ut bilden, och till och med skrivit en bok om det, som kanske ska utges i vinter. Även han tror att sossarna ligger bakom.

Så är det inte, även om gänget verkade i skydd av den nyttige idioten Holmér, rörelsens handgångne män för obskyra jobb.

Mitt eget engagemang i fallet grundar sej på att min son blev mordhotad 1987 för en debattartikel i DN som jag skrivit. Jag ägnade därefter fem år att skaka fram den information jag behövde (jag ska ju föreställa professionell) för ett speciellt ändamål. Nämligen för att överbringa följande budskap: skulle hotbilden återuppstå kommer jag att svara med erforderliga medel, och på rätt nivå (dvs vid källan).

Det får väl betraktas som en ödets ironi att jag nuförtiden deltar i skyttetävlingar och vapensamlarträffar tillsammans med fotfolk från Operation Morgonrodnad.

Det sista som du behöver veta är följande. En trio av AGAG-män har suttit och styrt i palmegruppen sedan Holmér frånträdde. En sitter kvar ännu denna dag. Jag kan namnge dem, och du kan gissa dem, men där går gränsen för mitt engagemang.

Lund den 3 juni 1998

Ulf Lingärde

Civilingenjör

Lund

PS Iaktta alltid teledisciplin! Det är mer än en som lyssnar. DS

AGAG – en orientering

Sammanfattning av den orientering som ges till Säpos högre tjänstemän. Snarlika orienteringar ges till Högkvarteret och Statsrådsberedningen. Eftersom orienteringen inte lånas ut till andra, som endast får läsa den under uppsikt, har jag skrivit denna sammanfattning kort efter läsningen.

AGAG eller AktionsGrupp Arla Gryning är en nu existerande (PM:et är dagtecknat 1993) kriminell organisation, som troligen enbart består av polismän eller f.d. polismän. Tidigare, under 1970- och 80-talen, ingick även personer inom totalförsvaret och skytteväsendet.

Kända fakta grundar sig på två rapporter, samt aktuell spaning. De båda förstnämnda rapporterna sammanfattas nedan.

Den första härrör från en kollega, tillika känd skytt och dessutom medlem av landslaget på skridsko, som kontaktades och erbjöds medlemskap. Efter erhållen orientering avböjde emellertid kollegan, och skrev istället en rapport om saken.

Den andra rapporten härrör från ett tillslag i T-banan. (Jag hoppar över en långgrandig redogörelse och sammanfattar). Ordningsspolisen hade upprättat en dold vapendetektor i T-banan i Solna Centrum för att söka gripa ett ungdomsgäng som oroade omgivningen med stiletter och knivar. Plötsligt fick man syn på en propert klädd man i övre medelåldern, som bevisligen bar en SIG-pistol i ett ytterst professionellt hölster, dessutom med patron i patronläget, skulle det visa sig.

Mannen greps omedelbart, men förvirring uppstod när det visade sig vara en kollega. Man bad om ursäkt och stod i begrepp att släppa mannen då en skarpsynt nybliven polisassistent upptäckte att "tjänstevapnet" saknade serienummer.

Mannen greps på nytt, trots ytterst kraftiga protester, och nu även hotelser, och fördes till stationen där han förklarades anhållen. Efter ett utomordentligt resultatlöst förhör släpptes han av jourhavande åklagare. Vapnet togs i beslag.

Vapnet transporterades till SKI i Linköping, som avgav ett ytterst intressant utlåtande. Pistolens serienummer hade avlägsnats med en numeriskt styrd verktygsmaskin. Med mycket stor precision hade även ett lager metall under serienumret avlägsnats. Ett nytt stycke metall hade infogats på samma ställe och slipats och blånerats så att ytan för ögat tedde sig blank och orörd. Numret kunde inte framkallas med någon nu känd kriminalteknisk metod. SKI kunde avge en funktionell beskrivning på typen av kvalificerad verkstad som utfört arbetet.

Men SIG Sauer tillhör de vapentillverkare som även ger vapnen ett hemligt dolt serienummer. Det extra serienumret slås in på en liten klack på mantelns insida, som sedan slipas bort. Men numret finns bevarat i metallens struktur.

SKI konstaterade att det dolda numret fanns bevarat. Ytan beströks med fluorescerande färg och en svag ström leddes genom metallen, varvid det dolda numret framträdde.

Vapnet kunde därmed spåras. Det hade aldrig tillhört polisen. Det var inköpt i en vapenhandel i Schweiz, som sålt 28 identiska vapen till en högre svensk polistjänsteman som betalat kontant. *1991*

AGAG anses omfatta 25 man, tillfälligtvis dock upp till 28. Alla är (sedan cirka 1990, tidigare förekom även några militärer) polismän, eller nyligen pensionerade sådana. Ungefär hälften är kända (jag kan nog namnge de allra flesta dock). Alla kända medlemmar är duktiga skyttar, ofta med i civila sammanslutningar såsom Magnumklubben eller den så kallade Stockholms Försvarsskytteförening.

Frågan om enbart polismän och f.d. polismän ingår är dock omdiskuterad.

De är också utan undantag duktiga idrottsmän eller åtminstone motionärer i god form. Vittnesmål finns från en gymnastiksal hos Räddningstjänsten, som hyrts flerfaldiga gånger. Därvid har 2 st Tysta Jakob (docka) förbrukats vid olika närstridsövningar.

Ett infiltrationsförsök mot AGAG har gjorts, vilket inledningsvis lyckades. Tyvärr omkom spanaren i en jaktolycka i Halland den 16 oktober 1986, där samtliga medlemmar i jaktlaget var AGAG-medlemmar. Olyckan refererades utförligt i pressen, med undantag av jägarnas civila yrken (polisier). Offret träffades på ett oförklarligt sätt i tinningen under ett eftersök, av en kula från grannens vapen. Olyckan utreddes men ansågs oförklarlig. Den kriminaltekniska undersökningen noterade några egendomliga släpår i terrängen, som dock inte kunde kopplas till händelsen.

Det är inte känt om eller hur infiltratören avslöjades.

Följande händelse är inte med i PM:et, men jag tar med den ändå, eftersom Lars Borgnäs fäst min uppmärksamhet vid saken, och även gjort ett TV-program om den. År 1992 omtalade den ganska äventyrlige reservofficeren och kaptenen (namn) i Växjö för sina vänner att han stött på en extremistisk sammanslutning av polisier och militärer. Kort därefter påträffades han död, skjuten med 5 st 9 mm kulor i ryggen. Mordutredningen anmärkte att träffbilderna var osedvanligt tät med tanke på det bedömda skotthållet. Någon gärningsman påträffades aldrig.

AGAG:s ledningsstruktur och organisationsstruktur är i stort okända (enligt den cirkulerande promemorian – i mina memon står det åtskilligt mer). Dagliga aktiviteter är ganska väl kända (anonyma hot mot domare och åklagare), men övergripande ideologier och strategier är inte närmare kända. Dock har flera medlemmar ett förflutet i BSS, Bevara Sverige Svenskt.

Finansieringen är okänd (se dock mitt PM om den illegala telekontroll som drivs kommersiellt av AGAG i Sthlm, där hugade spekulanter kan prenumerera månadsvis på alla samtal på önskat telefonnummer inom AXE-systemet. Taxan är marknadsanpassad efter vad som är möjligt att ta ut, men ligger för ett typiskt nummer på 3.000-5.000 kr/månad).

När det gäller AGAG:s Operation Morgonrodnad år 1986, se separat PM.

AGAG är rikstäckande, med tyngdpunkten i Stockholm, och närmast RPS/Säk Skåne, f d Säk/Malmöhus. En slags mc-gängliknande 'hangarounds' finns även. Dessa kallas kampgrupper, och en lokal sådan finns i Helsingborg.

AGAG har numera ganska hög medelålder. Många medlemmar är nyligen pensionerade polisier

som disponerar sin tid. Rekryteringsförsök görs vanligen mot lämpliga kolleger i åldersspannet 45-55 år.

Kommentar: FBI sprängde för några år sedan en liknande organisation inom de egna leden, som hann begå ett tiotal politiska mord. Oftast på lägre politiker som förespråkade vapenkontroll eller insyn inom polisen. Några band mellan denna organisation och AGAG är dock inte kända.

De minimis non curat lex.

Mordet på officeren Erik-Axel Erikson

Mordet på den trevliga och sympatiska officeren Erik-Axel Erikson väckte förstämning i Växjö. Han sköts i ryggen med fem skott. Efter sedvanlig utredning lades fallet till handlingarna i brist på spaningsuppslag. Kanske hade han med sina flickaffärer orsakat ett svartsjukedrama?

Men Lars Borgnäs på SVT/Striptease börjar rota i fallet. Då inträffar något oväntat. En döende polisinformator i Göteborg lämnar efter sig uppgifter att Erikson råkat i krakel med den så kallade Militärligan. Borgnäs hade också upptäckt under sina intervjuer att officeren under sina sista månader börjat tala om en visserligen högerextremistisk men i övrigt trevlig och spännande sammanslutning av poliser och militärer. Det här passade bra ihop. Det var bara det att Huddinge-kriminalen, som utredde Militärligan, blankt avvisade tipset. Det hade ingen som helst bäring på deras utredningsarbete meddelade de. Om Militärligan handlade det inte. Borgnäs sände programmet i alla fall i TV2 under hösten 1995.

Det finns emellertid handlingar i fallet som Borgnäs inte hade tillgång till.

- 1 Till att börja med mordutredningen, som omfattas av sedvanlig utredningssekretess.
- 2 Vidare rättsläkarens utlåtande
- 3 Vapensakkunnigs utlåtande
- 4 Den militära säkerhetstjänstens interna utredning (hemlig)
- 5 Eriksons förbandschef engagerade sig dessutom avsevärt personligen, han hade verkligen uppskattat Erikson, och gjorde en privat utredning.

Jag sammanfattar ur ovanstående källor vad som är känt i fallet, och erinrar än en gång om att nu följer hemliga uppgifter i Sekretesslagens mening. (Jag har dåliga erfarenheter av s k hemliga förhör).

Erik-Axel Erikson var reservofficer med kaptens tjänsteställning. Han var en utomordentligt duglig ung officer som gått underrättelsebanan inom armén. Erikson hade gått alla underrättelsekurser som fanns, och var krigsplacerad som biträdande underrättelsechef i brigaden. Erikson stod nu i tur att gå på Militärhögskolan.

Men han var också något av en gladlynt äventyrare, med diverse affärer och påhitt, inte bara med fruntimmer. Hans bekantskap med det ovannämnda hemliga och extremistiska sällskapet är väl belagt, men han lämnade aldrig ut några detaljer, annat än att ”de hade kul”.

Erikson hade också vid sidan om en liten privat firma för bland annat säkerhetsuppdrag. Vid tiden för mordet hade han faktiskt ett speciellt sådant uppdrag i sin lilla firma. Chefen för en utländsk företagskoncern skulle besöka Växjö och tillsätta en dotterbolagschef. Erikson fick uppdraget att vara livvakt och alltiallo under besöket. Bland annat skulle han vara behjälplig vid överlämnandet av en personakt rörande den tilltänkte lokale direktören.

Nu gör jag en utvikning för att fortsättningen ska bli förståelig. Det finns sedan 1960-talet en svart sektor inom RPS/SÅK som gör sig betydande svarta pengar på framför allt två saker. Personkontroll och telekontroll. I det första fallet görs en sedvanlig Pk III (särskilt grundlig kontroll) på önskat objekt. Akten överlämnas sedan för 150.000 kr i svarta pengar. Detta är nu välkänt bland alla viktigare headhunters, som givetvis ser detta som en kvalitetssäkring av sin verksamhet. Verksamheten är också riskfri, eftersom dessa ”screenings” inte loggas och är synnerligen svåra att belägga i efterhand. Åtminstone ett statligt verk använder sig också av denna möjlighet att ”screena” folk inför viktigare utnämningar, trots att ingen som helst skyddsklassning föreligger.

Telekontrollen går till på så sätt att prenumeration på önskad AXE-linje erbjuds månadsvis enligt prislista. Fältarbetet sköts av ”en liten hemlig grupp glada poliser och militärer” vid namn AGAG, Aktionsgruppen Arla Gryning. De åtar sig också så kallade våta jobb.

Vad Erikson hörde eller såg för olämpligt vid detta besök vet vi inte. Men vi vet vad han gjorde. Han ringde upp en journalist på Dagens Nyheter och sade att han hade en hel del att berätta om en kriminell hemlig sammansvärjning. Han var mycket påträngande. Man överenskom att en reporter skulle åka ner redan nästa dag.

För Erikson blev det ingen nästa dag.

Den kriminaltekniska utredningen konstaterade bland annat följande. Offret hade skjutits i ryggen. Några kulor eller tomhylsor påträffades aldrig. Vidare hade offret flyttats. Blodspåren i kläderna saknade motsvarande kontaktstänk i marken som borde ha funnits. Några andra tekniska fynd av betydelse gjordes inte. Mordplatsen kunde aldrig lokaliseras.

Rättsläkaren noterade att offret träffats av fem kulor i ryggen, samtliga genomskott. Döden hade varit ögonblicklig. Muntligt tillade han att träffbilden var osedvanligt tät, trots att avståndet varit kanske 10-15 meter eller mer.

En vapensakkunnig, till vilka jag själv räknar mig, hade kunnat tillägga följande. Ammunitionen var säkerligen den militära 9 mm m/39B, som är stålmantlad. Den är allmänt förekommande, och man kan räkna med genomskott på korta håll. Vapnet är en intressantare fråga. Det är svårt för en mördare att träffa så tätt med fem skott i följd på angivet håll med ett enhandsvapen. Offret rycker dessutom till för varje kula. Det troliga vapnet är snarare ett annat, nämligen en kulsprutepistol. Nu är det stor skillnad på kulsprutepistoler. Den svenska m/45 stegrar sig under eldgivning. Israeliska typ Uzi sprider ännu mer. Men det finns ett vapen som heter Hechler & Koch MP5. Den är konstruerad med låg skottlinje i förhållande till kolven, och den varken stegrar sig eller bär sig åt under en punkteld (automatskur). Detta vet all världens polisstyrkor om, och moderna polis- och antiterroristenheter använder så gott som uteslutande MP5. Så är fallet även i Sverige. Såvitt känt finns visserligen inga MP5 i Växjö, men kompletta uppsättningar av bland annat beredskapsskäl finns bland annat på säpos huvudgrupper i Norrköping, Kalmar och Malmö. För att inte tala om antiterroriststyrkan i Stockholm, som även har tillgång till ljuddämpare.

Jag vill för min personliga del säga att det påstådda tipset från en döende påstådd polisinformator i Göteborg nog snarare måste betraktas som väntat än oväntat. Det är välkänt för underrättelseofficerare som ett av de mer klassiska sätten att sprida vilseledande information.

Avslutningsvis vill jag säga att de ärade ledamöterna nog tämligen lätt kan kontrollera ovanstående framställning med högkvarteret.

Lund den 11 oktober 1998

Ulf Lingärde